

Kužim spiku

ZANIMANJE LAKRDIJAŠ KOMEDIJAŠ

Prije predstave bilo je fun, fun, fun, za vrijeme predstave u Zagorju sexy, sexy, mogli... Bilo je to jedno veliko lijepo nestvarno ludilo. I pozornica. Cijenimo ludilo!

Razgovarala: Stela Jelinčić
Fotografirao: Ognjen Maravić

Zahvaljujemo Domu omladine Gajnice koji nakon te sultade subote nikad više neće biti isti

KLAUN: DAVOR PERŠIĆ

ČEDNI PROFESOR SOCIOLOGIJE, STOLAR, VJEŠT S RUKAMA, DRKAČ PILJEVINE, PINOKIJU JE ISTO, VOLI UGRAĐIVAT PROZORE I DRUGE SEKSUALNE NAPRAVE, IZRAĐUJE INSTRUMENTE (35)

- Sad ja trebam pričat? Ok. Znaš šta je to piljevina u čošku? Pinokio se zdrko... Ja ne radim kao profesor sociologije, radim kao klaun komedijaš-lakrdijaš i u svoje slobodno i u svoje neslobodno vrijeme. Dakle, 2004. godine osnovali smo grupu Artistika (www.artistika.hr) i našli se u čudnoj kombinaciji gena, feromona i testosterona. I od tada se zajedno kotrljamo, stvar je vrlo dinamičke prirode... Ambicije su jako visoke: dobiti status slobodnog umjetnika. Problema nema, problem je samo u glavi, svugdje ćemo uskociti i sve riješiti prvom prilikom. To je želja. Ambicija je da budemo kraljevi svog sela... Da budemo dobri, bistri, rječiti odnosno izričajno jaki i jasni. Nastupamo utroje, sami smišljamo svoje točke, gegove, kostime, pjesme... Imamo nekoliko točaka, četiri jasna izdanja: vatreno izdanje, gej mornari, klaunovsko izdanje, srednjovjekovno... Evo, sad ču ti za potrebe intervjuja odglumiti klaunovu mutavu točku...

svog rada. Ne da smo bogati, nego smo ekstremno bogati. Možemo ti ovdje, večeras, ugovore pokazat... Imamo za cugu, za drogu, za žene... Imamo za generalke na automobilima, za motore na biciklima... Ja imam šest motora, sedam-osam bicikala... U životu mi je bitan pokret... Čak je i brzo hodanje jedna od mojih disciplina, trčanje, planiranje... Zato sam kupio i traktor. Imam i autobus... Jedan pozamašan vozni park. I moj je projekt, u Artistici, uz njihovu pomoć i odobrenje, otvoriti jedan auto-otpad koji bi imao mnoga zanimljiva vozila, i naravno, zvao bi se Artistika... A jedan drugi projekt, od kojeg bi i oni imali koristi i kruha, bio bi cirkus-bus. Bilo bi to vozilo koje ima mogućnost transformacije à la lunapark... To je transformer cirkus-bus.

- A 'di su nestale cirkus-groupies?

- Njima često fali neki dio ekstremiteta, ili im, recimo, rastu brada i brkovi... Jer inače sigurno ne bi trčale za cirkusom, nego za rock'n'rollom... Obožavateljice su iz svijeta patuljaka, iz svijeta pretilosti, deformacija i anomalija, ali mi ih svejedno volimo. A sad malo o mornarima... Iz ljubavi ili potrebe stvaramo najrazličitije likove... Bilo je tu i raznih vilenjaka, gusara, vještaca, inkvizitora, kotlokrapa... Pa tako imamo i ulogu mornara. A mornari su jedan divan svijet silnih kvaliteta, zanemaren i marginaliziran... frustrirana stvorenja koja plove debelim, silnim morima i ne mogu fukat, osim jedni druge. To nas je inspiriralo za tribute to Graham Chapman, predstava se zove Helou Sailor... Naši mornari su se iskricali s razarača, a svatko u gaćama ima razarača... a i dva balistička uredaja. Neki od naših najvećih uzora u svijetu komedije su Monty Python iliti Graham Chapman, John Cleese, Terry Gilliam, Eric Idle, Terry Jones, Michael Palin, a cijenimo i Rowana Atkinsona... Cijenimo što su, neškolovani kao glumci, cistom improvizacijom uspjeli pobuditi sulude kvaliteti i učiniti sebi karijere. Di se ja gasim? Dobro. Nije važno. Naši mornari su, dakle, tribute to Graham Chapman, jedina gej ikona kasnih 60-ih i ranih 70-ih na britanskoj sceni komedije. Čovjek koji je, shvativši da je gej, napravio party, pozvao svoju zaručnicu – i pred svim tim britanskim konzervativnim krugovima i svim tim sranjima, zažvalio svog muškarca. Nažalost, umro je '89. Bio je svećenikom Hedonije. A i mi smo.

MORNAR: MATKO ŠIŠAK

POLJOPRIVREDNIK ENTUZIJAST, PROFESOR POVJESTI, RADI U OSNOVNOJ ŠKOLI, ŽONGLER, LAKRDJAVAŠ I DIVLJAK (29)

- Gdje smo ono stali?

- U drek... Ozbiljne stvari sročit će ukratko... Mi smo dakle, žongleri, lakrdijaši, komedijaši, silno se borimo za svoje mjesto u svijetu izvedbenih umjetnika, među onima koji svoje mjesto imaju, poput plesača, glumaca, scenskih radnika... Taremo jedan put, nadasve pionirski, koji ćemo odraditi sigurno, koji je u zemljama koje graniče s nama, ali bliže su zapadu, razriješen. Dakle, izvođači poput nas prepoznati su kao umjetnici, a ne kao neki jebivjetri i slične varijante... Znaš, to ti je ono kad ti obitelj obazrivo kaže: vidjeli smo oglas za posao noćnog čuvara... tu u našoj blizini... Trudimo se iz silnih žila... Ovaj, iz petnih žila silno se trudimo, svim silnicama svoje energije se trudimo, i ne samo mi, nego kompletna žonglersko-akrobatska scena, da si stvorimo neki status. Mi apsolutno živimo od

DVORSKA LUDA: MARIN NEKIĆ
KUHAR – NIKAD RADIO TO, PROFESIONALNI ŽONGLER, ZABAVLJAČ, KOMEDIJAŠ, ŠARLATAN, OD ČEGA ISKLJUČIVO ŽIVI ZA DNJIH DESET GODINA (28)

- Mi sve okrenemo na smijeh, i to nam je zadaća. A sad o srednjem vijeku... Srednji vijek je lakrdijaška skupina pod imenom

predstave Oda ludosti, koja evocira doba srednjega vijeka, vrijeme kad su dvorske lude bili zabavljaci i dobrí duhovi dvorských zabava. Plus to što su vitezovi-kraljevi odlažili u rat, a mi, dvorske lude, zadovoljavali njihove žene. Tako se rodila cijela nova generacija kraljeva, a zapravo luda. Tako su se i ponašali, i to je plod naše sperme. Pardon, sjemensa. Naša Oda ludosti je jedna jako šarolika i sočna komedija, interaktivna s publikom, u kojoj izvlačimo iz gledališta žene s kojima lagano vodimo ljubavno-provocirajući odnos... I muškarce, dakako... I radimo s njima jednu vrstu divne komedije, di se oni svi mogu osjećati kao da su dio divnog dvojara na kojem su se događale divne stvari. Uglavnom, divne perverzije. Mi ne poštujemo kulturu viceva... To nam je onak. Ali evo... kad baš hoćeš... Da li je noću hladnije nego vani? Koliko kesten ima zubi? Štovatelji smo tajnog kulta koji se uglavnom odaziva na ime: završni ronioca. Štujemo artičoke, patlidžane, a humus i proces raspadanja, truljenja i nastanka novih zanimljivih stvari u ovome svijetu – naša je misija. Volimo proizvoditi trulež iz koje će nastati novi svijet. Jedna velika misao bunara Mezopotamije: cilj i svrha ove grupe je natjecanje za najtopliju žarulju Afrike. Bili smo na natjecanju i bili smo prvi: u Murskoj Soboti drkaju roboti. Rekli bi još: oralno s Isusom, analno s Marijom, a sad ćemo ti pokazat sudjelje kobasici... u ovoj vlažnoj prostoriji.

- Ti si i prvi hrvatski čovjek-puž?

- Jesam. Stela je puž! Stela je puž! Stela je puž! Da, bilo je to ovako: obukao sam se u puža na Trgu bana Jelačića i gmazio i puzio po Trgu. I policija me uhapsila na najgtopljem temelju – da ne mogu to raditi. Što mi stvarno nije jasno, pa sam im rekao: "Nije mi jasno, ako se žena može obuć u bundu, zašto ja ne mogu u puža?"

Matko: Reći ću još u eter ovog vašeg divnog časopisa: "I puževi su ljudi!"

Davor: Evo, ja ću sad ekskluzivno za Plan B napraviti facu tužnog puža.

Marin: Jedna riječ koja opisuje ovaj grad i ovo sve u čemu živimo, tabu koji želimo razbijati našim pojavljivanjem u maskama u javnom prostoru – pazi sad i načuli diktafon – to je ČAMA! (Čamotinja.) To je sve čama. Zato stvaramo jedan šaren svijet u kojem je sve moguće.

- Profesore, poruka za mladež?

- Poruka za mladež je: naučite švasati, zavarivati teške metale i prestanite slaviti Božić.

Davor: ... i kad kupujete ljepilo, to činite u popodnevni satima, da ne izgledate sumnjivo. Djeco, vi ne morate biti svoji roditelji!

Marin: Curo! Curit ćeš od ludila s nama. Evo obećanja: napravit ćemo predstavu Stela. Derat ćemo se pola sata: "Stelaaaaaaa-aaaaaa!" i gurat ćemo si avokado u šupak. Bit će to akrobatski avokado.

